

Kirpinin Özrü

Aysel Banu YAVUZAL

Kirpinin Özü

Aysel Banu YAVUZAL

Ormanın sıcacık bir köşesinde, güneş ışıklarının yapraklar üzerinde dans ettiği yerde, Percy adında küçük, yuvarlak bir kirpi yaşırdı. Yumuşak kahverengi tüyleri, krem rengi bir karnı ve sıcak ten ile kahverengi tonlarında, düz ve sakin duran dikenleri vardı. Boynunda küçük mavi bir boyun bağı taşırdı. Percy nazik ve iyi kalpliydi ama ah, ne sakardı! Ayakları sık sık dallara takılır, dikenleri bazen istemeden bir yerlere çarpardı.

Yan komşusunda, altın kahverengi tüyleri ve sırtında krem rengi çizgileri olan minik bir sincap, Millie yaşırdı. Üzerinde boya lekeleri olan kırmızı bir önlük giyerdi ve önlüğünün ön cebinden iki boya fırçası görünürdü. Millie resim yapmayı her şeyden çok severdi. Çiçekler, bulutlar ve ağaçlar çizer, kabarık çizgili kuyruğu mutlulukla sallanırken mırıldanırdı. Percy onun çalışmasını izlemeyi çok severdi. 'Bir gün,' diye düşünürdü, 'keşke ben de resim yapabilsem.'

Güneşli bir sabah, Millie şövale sehpasını çayıra kurdu. 'Büyük sanat sergisi için bir orman manzarası çiziyorum!' dedi cıvılayarak, ela gözleri parıldadı. Percy görmek için aceleyle yanına koştu. 'Çok güzel!' dedi, yaklaşarak. Millie uzun çamlar, küçük bir dere ve gülümseyen bir güneş çizmişti. Percy daha yakından bakmak istedi, biraz daha eğildi. Yuvarlak yanakları neredeyse tuvale değiyordu.

Millie daha fazla yeşil boya karıştırmak için uzaklaştı. 'Lütfen benim için göz kulak ol,' dedi. Percy gururla başını salladı. Ama öne eğilirken patileri pürüzsüz bir meşe palamudunun üzerinde kaydı. Yuvarlanıp doğruca şövalenin üstüne düştü! Resim sallandı, yana yattı ve çimenlerin üzerine düz bir şekilde düştü. Percy'nin dikenleri ıslak tuvalin üzerinden geçerek uzun, dağınık bir leke bıraktı.

Bir an her şey sessizleşti. Percy yavaşça doğruldu, mahvolmuş resme gözlerini kırpıştırarak baktı. Çamların içinden ve gülümseyen güneşin tam üzerinden büyük kahverengi bir çizgi geçiyordu. Koyu renkli gözleri kocaman açıldı. 'Olamaz,' diye fısıldadı. 'Olamaz, olamaz.' Millie arkasını döndü. Boya fırçası patisinden düştü ve sessizce çimenlerin arasına yuvarlandı.

Millie telaşla yanına koştu, minik pembe burnu seğiriyordu. Uzun, sessiz bir an lekeye baktı. Percy'nin dikenleri aşağı sarktı ve bütün yuvarlak bedeni küçülmüş gibi göründü. 'Çok özür dilerim,' dedi ince bir sesle. 'İstememiştim. Sadece bakmak istedim.' Sesi titredi ve koyu kahverengi gözlerini kocaman yaşlar doldurdu. Arkadaşının resmini mahvettiği için kendini çok kötü hissediyordu.

Millie derin bir nefes aldı. Dağınık çizgiye, sonra Percy'nin üzgün, mahcup yüzüne baktı. 'Bu bir kazaydı,' dedi yumuşak bir sesle. 'Bunu bilerek yapmadığımı biliyorum.' Percy bir patisiyle gözlerini sildi. 'Gerçekten, içtenlikle özür dilerim,' dedi. 'Sadece özür dilemek için değil. Düzeltmeye yardım etmek istiyorum. Gerçek bir özür bunu demektir.' Millie başını yana eğdi ve hafifçe gülümsedi.

'Nasıl düzeltebiliriz?' diye sordu Millie. Percy resmin üzerinden geçen uzun kahverengi lekeye baktı. Sonra bir fikri oldu. 'Ya leke güzel bir şeye dönüşse?' dedi. 'Biraz ağaçların arasından geçen kıvrımlı bir patıkaya benziyor!' Millie'nin ela gözleri parladı. 'Bir orman duvar resmi!' diye sevindi. 'Birlikte daha büyük ve daha güzel yapabiliriz!' Kabarık kuyruğu heyecanla sallandı.

Millie önlüğünün cebinden boya fırçalarını çıkardı. Percy boya kavanozlarını taşıdı, her adımda fazladan dikkatliydi. 'Sen patikayı boya,' dedi Millie, 'ben de etrafına ağaçlar ekleyeyim.' Percy bir fırçayı boyaya batırdı ve lekenin üzerinden geçerek onu kıvrımlı kahverengi bir patikaya dönüştürdü. Millie yanına uzun çamlar çizdi. Takım çalışmaları tuvali renk ve hayatla doldurdu.

Bütün öğleden sonra çalıştılar. Percy kıvrımlı mavi çizgilerle küçük bir dere çizdi. Millie parlak çiçekler ve dost canlısı kuşlar ekledi. Percy patisini bastırarak minik yaprak şekilleri yaptı ve Millie ona yumuşak bulutların nasıl yapıldığını gösterdi. 'Doğuştan yeteneklisin!' diye güldü. Percy'nin yüzü aydınlandı, yuvarlak yanakları ısıldadı. Zarar görmüş resim yavaş yavaş güzel bir orman duvar resmine dönüşüyordu ve ikisi de güneşin batmaya başladığını fark etmedi.

Bitirdiklerinde geri çekilip baktılar. Uzun leke gitmişti, yeşil ağaçlar ve altın rengi çiçekler arasından geçen sevimli, kıvrımlı bir patikanın içinde gizlenmişti. 'Eskisinden daha güzel!' diye fısıldadı Millie. 'Çok daha güzel,' diye onayladı Percy, 'çünkü birlikte yaptık.' Millie onun patisini sıktı. 'Yardım ettiğin için teşekkür ederim,' dedi. 'Ve hatanı düzeltmek için cesur olduğun için teşekkür ederim,' dedi Percy.

O akşam Millie iki fincan böğürtlen çayı getirdi. 'Biliyor musun,' dedi, 'gerçek bir özür sadece özür dilemek değildir. Onu ellerinle ve kalbinle göstermektir.' Percy başını salladı, dikenleri yumuşak ve düz duruyordu. 'Daha dikkatli olmaya çalışacağım,' diye söz verdi. 'Ve sanat sergisi için duvar resmini asmana yardım edeceğim.' Dostlukları her zamankinden daha sıcak ve daha güçlü hissettirdi.

Sanat sergisi günü, Millie'nin orman duvar resmi büyük meşe ağacına asıldı. Herkes kıvrımlı patıkaya, uzun çamlara ve gülümseyen güneşe bakmak için toplandı. 'Ne takım çalışması!' dedi baykuş. 'Ne güzel bir manzara!' dedi tavşan. Millie Percy'ye mutlu bir göz kırptı ve Percy gurur duydu. Büyük bir hatayı arkadaşıyla birlikte güzel bir şeye dönüştürmüştü.

O günden sonra Percy her gün Millie'nin şövalesini ziyaret etti. Dikenlerini düz, patilerini sabit tuttu ve bazen o da resim yaptı. Millie ona kendi minik fırçasını verdi. 'En sevdiğim yardımcım için,' dedi. Percy'nin koyu gözleri parıldadı. 'Ve beni affeden ve bir şeyleri birlikte düzeltmenin en güzel kısmı olduğunu gösteren en iyi arkadaşım için,' dedi.

Orman duvar resmi hâlâ çayırın yakınında asılı duruyor, kıvrımlı patikası yeşil ağaçlar ve altın rengi çiçekler arasından geçiyor. Genç hayvanlar onu görmeye geldiğinde Millie onlara hikâyeyi anlatıyor. 'Percy bir hata yaptı,' diyor, 'ama özür diledi ve düzeltmeye yardım etti.' Percy mavi boyun bağının altında gülümsüyor. 'Gerçek bir özür kelimelerden fazlasıdır,' diyor. 'Bir şeyleri düzeltmeye yardım etmek demektir.'

Ve böylece, ormanın sıcacık köşesinde, bir kirpi ve bir sincap en iyi arkadaş olarak kaldılar. Takım çalışmaları mahvolmuş bir resmi güzel bir duvar resmine dönüştürmüş ve affetmeleri dostluklarını daha da güçlendirmişti. Percy, özür dilemenin yalnızca başlangıç olduğunu öğrendi; gerisi nezaket, yardım eden eller ve birlikte çalışmaktı. Millie ise gerçek bir dostun herhangi bir resimden daha değerli olduğunu öğrendi.